

רע"פ 483/18 - אריה ברוכיאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 483/18

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

ה牒:

אריה ברוכיאן

נ ג ז

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
המחוזי בירושלים מיום 24.12.2017 בעפ"ג
50607-12-16

בשם המבוקש:

עו"ד אורד יהודה לוי

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים י' נעם (סגן נשיא), ר' פרידמן-פלדמן ו-א', אברבנאל) בעפ"ג 50607-12-16 מיום 24.12.2017, בגין נדחו ערעורים הדדיים שהגישו הצדדים על גזר דין של בית משפט
השלום בירושלים (כב' סגן הנשיא מ' כדורי) בת"פ 41482-08-14 מיום 9.11.2016.

1. המבוקש הורשע, על פי הودאותו בפתח ישיבת הפסיכומיט, בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג הירואין במשקל 29.967
עמוד 1

גרם שלא לצורך עצמית לפי סעיף 7(א) ו-(ג) רשאי לפקודת הסמים המטוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. בגין עונשו של המבוקש בחר בית משפט השalom שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל על המבוקש צו של"צ על רקע מוטיבציה לשיקום, וקבע כי נוכח חומרת העבירה, סוג הסם, כמותו, ועברו הפלילי המכובד של המבוקש, יש להטיל עליו עונש מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשים מאסר בפועל, אולם החלטת לסתות מהמתחם משיקולי שיקום, וכן את המבוקש, בין היתר, ל-10 חודשים מאסר בפועל. כמו כן, בית המשפט הפעיל עונש מאסר על תנאי למשך 10 חודשים לריצוי בחופף.

2. המשיבה ערערה על קולות העונש והבוקש ערער על חומרתו. בית המשפט המחויז, בפסק דין מבוסס ומונומך, דחה את שני הערעורים. בתסaurus מסוים שהוגש מטעם שירות המבחן במסגרת הערעור (להלן: התסaurus העדכני) צוין כי המבוקש מתקשה לשפתח פעולה עם שירות המבחן, ממשיר להשתמש בחומרים ללא מעקב ופיקוח, ולא מוסר בדיקות שתן סדיות. לפיכך נמנע שירות המבחן מלאה מלילץ על הטלת צו מבחן על המבוקש. נוכח האמור בתסaurus העדכני - דחה בית המשפט המחויז את ערכונו של המבוקש. אשר לערעור המשיבה, בית המשפט ציין כי עונש המאסר שהוטל על המבוקש אכן נוטה לקולה, אולם לנוכח הכלל לפי ערכאות הערעור אינה ממצאה את הדין, ובשים לב למצבו הבריאותי הקשה של המבוקש, החליט לדחות את ערעור המשיבה.

3. בבקשתו שלפניו טוען המבוקש כי לנוכח נסיבותיו האישיות - גילו המבוגר, מצבו הרפואי, והתמכרותו לסמים, יש להטיל עליו צו מבחן לטיפול בקהילה, בהתאם להוראות סעיף 82 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), חלף עונש המאסר.

4. דין הבקשה להידוחות. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלוול שלווי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שלאלה - משפטית או ציבורית - בעלת חשיבות כללית, החורגת מעניינים הפרטיא של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצאת אור (הדר חיפה), פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (07.10.2007) או במקרים בהם מתעורר חשש לא-צדק מהותי או לעייפות דין (רע"פ 6487/12 דבר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). הבקשה שלפניו לא מעלה סוגיה בעלת חשיבות כללית וענינה בחומרת העונש שהוושת על המבוקש בלבד. הלכה היא כי רשות ערעור הנוגעת לחומרת העונש תינתן רק במקרים חריגים במיוחד, בהן ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות העונשה המקובלת (רע"פ 6688/09 אבו קאסם נ' מדינת ישראל (26.8.2009); רע"פ 10/8263 חטיב אבו רזק נ' מדינת ישראל (22.11.2010); רע"פ 15/9102 פאר נ' מדינת ישראל (26.1.2016)). ואולם, לא מצאת כי עניינו של המבוקש נמנה על במקרים חריגים אלו. לגופו של עניין, עיר כי נוכח התסaurus העדכני בעניינו של המבוקש, בדיון דחה בית המשפט המחויז ערעורו של המבוקש ולא מצא מקום להפעיל את סמכות בית המשפט לפי סעיף 82 לחוק העונשין (השוו: רע"פ 13/8049 חדד נ' מדינת ישראל (3.2.2014)). כפי שציינו העריכאות דלמטה, עונשו של המבוקש נגזר לקולה, בשים לב לנסיבותו האישיות, והבוקש למעשה מריצה את עונשו בחופף לעונש המאסר המותנה אשר רבץ לפתחו בגין תיק פלילי אחר.

5. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחתה, והבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר מתוירת. פנים משותת הדין, ניתנת למבוקש שהות על מנת להסדיר את עניינו, ועליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 11.3.2018 עד השעה 10:00, בבית המעצר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשבידו תעוזת זהות או דרכון, ווותק מהחלטה זו. על המבוקש לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למין מוקדם עם ענף אבחון ומין של שירות בתי הסוהר, בטלפון 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ט בשבט התשע"ח (14.2.2018).

שפט

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - judgments.org.il